

Casablanca

Marrakech

D'aquí i d'allà

Llegir per parlar, llegir per aprendre

LLEGIU *ii* PARLEU

Abans de llegir

Què ens fa sentir lligats a una terra, a un país?

Catalunya, país d'acollida: què us suggereix aquesta frase?

Després de llegir

1 El protagonista del fragment que heu llegit diu: «Jo no sóc d'aquí ni d'allà». Què en penseu del sentiment de pertinença a la terra? Som d'on hem nascut, som del lloc que ens ha vist créixer o, senzillament, som del lloc on ens ha tocat viure?

2 L'Ahmed explica que a Rubí és del Madrid i quan va al Marroc diu que és del Barça. Aquesta contradicció ens dóna pistes del caràcter discordant i desafiant que, en alguns casos, caracteritza els adolescents. L'adolescència és una etapa de canvi físic i emocional, de reafirmament de la consciència o de la necessitat de trobar respostes. Com recordeu la vostra adolescència o l'adolescència de persones properes a la vostra vida? Com us imagineu l'Ahmed?

4 Creieu que la procedència de les persones és un condicionant de cara a la percepció dels ciutadans autòctons? És molt fàcil posar etiquetes... hi ha immigrants de primera i immigrants de segona?

3 Rere cada persona nouvinguda hi ha noms, moments, decisions importants. Començar en una nova terra no és una tasca fàcil. Coneixeu o heu passat per una experiència similar? Com la vàreu viure? Si no heu passat mai per una experiència d'aquest tipus, feu memòria, segur que en algun moment o altre de la vostra vida, heu hagut de conviure amb persones que han encetat una nova etapa en un altre país.

5 Esteu d'acord amb la frase «Si no puc viure al lloc que estimo, he d'estimar el lloc on m'ha tocat viure»? Què us suggereix? Us hi sentiu identificats?

6 El protagonista d'aquesta història explica que, aquí, és del Barça. Per què creieu que es diu «el Barça és més que en club»? Penseu que representa alguna cosa més que el sentiment cap als colors blaugrana? Ser del Barça vol dir sentir-se vinculat a una terra, a una identitat? Comenteu-ho.

D'aquí i d'allà

→ FLORES, Montse. *L'aigua del Rif*.
Barcelona: La mar de fàcil, 2010.

L'aigua del Rif

Jo no sóc ni d'aquí ni d'allà.
A Rubí, dic que sóc del Madrid,
per fer empenyar els meus companys de classe.
Al Marroc, dic que sóc del Barça,
però jo sóc del lloc on em trobo.

Durant l'any, a Rubí, sóc el fill de la Fatma del 4t 3a,
la Fatma, la marroquina, la del mocador.

Quan arribem al Marroc, a l'estiu,
ens reben com a triomfadors
perquè portem un cotxe millor que el dels cosins,
perquè la mare els porta colònia,
bicicletes per als més petits i roba de marca.

I, a l'estiu, al Marroc, sóc el fill de la Fatma,
la filla de la Rashida.
Sóc, també, el fill del Mohamed, nét de l'Habou.

Una vegada vaig sentir algú que deia:
si no puc viure al lloc que estimo,
he d'estimar el lloc on m'ha tocat viure.

Aquesta frase em va quedar gravada al cap.

Tinc tretze anys. Tres germans i una germana.
Ibraim, Samir, Sulayman i Zahwa.

Preparació de l'activitat

- Llegeix el text de lectura diverses vegades i preveu les dificultats que pot tenir.
- Consulta l'apartat «Informació per preparar aquesta lectura» que trobaràs tot seguit. Obtindràs informació sobre l'autor o el tipus de text que es presenta.
- Al final d'aquesta pàgina hi ha un apartat amb enllaços a webs on, si ho vols, pots ampliar informació.
- Recorda que entre tu i l'aprenent heu de compartir un codi per quan calgui fer evident algun error durant la lectura.
- És important respondre totes les preguntes de l'apartat «Abans de llegir».

Per fer la lectura amb l'aprenent segueix les pautes que es donen en el document de presentació del material (<http://www.gencat.cat/llengua/llegirperparlar>).

Recorda que l'objectiu és llegir en parella i fer conversa a partir de la lectura.

INFORMACIÓ PER PREPARAR AQUESTA LECTURA

Aquest text ens permetrà parlar de la procedència del país d'origen. Catalunya ha estat i és un país d'acollida per a moltes persones. La integració i l'adaptació del nouvingut requereixen moltes dosis de diàleg. Són tasques a llarg termini. Adaptar-se al país d'acollida, en cap cas vol dir renunciar a la pròpia identitat.

El text que llegireu ens parla d'un adolescent, l'Ahmed. L'Ahmed és adolescent i immigrant. L'adolescència és un moment de canvi. Començar en un país d'acollida suposa, també, un canvi. L'Ahmed no ho té fàcil. En tots els processos de canvi, el nostre engranatge emocional condiciona l'actitud personal i ens pot fer dubtar perquè no acabem de trobar el camí.

A partir de la lectura d'aquest text, reflexionarem sobre el sentit de pertinença i d'identitat a la terra i, també, sobre la necessitat de trobar respostes en moments clau de la nostra existència.

DURADA DE L'ACTIVITAT 1h.

Ampliació de la informació

En aquesta pàgina web, un educador marroquí que treballa amb adolescents immigrants ens explica el seu punt de vista sobre la integració de joves a la societat: «Jo mateix, que ja porto mitja vida aquí, no sé d'on sóc: ni a Marroc sóc del tot marroquí ni a Catalunya sóc del tot català, ni d'aquí ni d'allà». Conciliar les dues vides és molt difícil, ho és fins i tot per a un adult, imagineu-vos per a un adolescent!

<http://www.canalsolidari.org/noticia/menors-immigrants-integracio-a-la-societat-d-acollida-i-desintegracio-del-pais-d-origen/20452>

www.gencat.cat/llengua
www.cpnl.cat

LLEGIU i PARLEU

